

Cauza C-64/20

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

6 februarie 2020

Instanța de trimitere:

An Ard-Chúirt (Irlanda)

Data deciziei de trimitere:

20 ianuarie 2020

Reclamant:

UH

Pârâte:

An tAire Talmhaíochta, Bia agus Mara, Éire agus an tArd-Aighne

AN ARD-CHÚIRT

(ÎN ALTA CURTE)

CONTROL JURISDICTIONAL

[Numărul de înregistrare la instanța națională] [omissis] [ÎN PROCEDURA]
DINTRE

UH

RECLAMANT

-și-

**AN tAIRE TALMHAÍOCHTA, BIA AGUS MARA, ÉIRE AGUS AN
tARD-AIGHNE (MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI
MEDIULUI MARIN, IRLANDA ȘI PROCURORUL GENERAL)**

PÂRÂTE

CERERE DE DECIZIE PRELIMINARĂ ÎN TEMEIUL

ARTICOLULUI 267 TFUE

Decizia Înaltei Curți a Irlandei de a formula o cerere de decizie preliminară în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pronunțată la 20 ianuarie 2020

Instanța solicită Curții de Justiție să dispună judecarea potrivit procedurii accelerate, în temeiul articolului 105 din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Uniunii Europene, deoarece cauza va deveni în curând caducă prin efectul Regulamentului (UE) 2019/6 (care va intra în vigoare de la 28 ianuarie 2022) și care va înlocui dispozițiile Directivei 2001/82 relevante pentru prezenta cauză. [OR 2] [OR 3]

[Adresa Curții de Justiție și a instanței naționale, numele părților și ale reprezentanților acestora] [omissis]

[omissis] [OR 4]

Întrebările preliminare

- 1) Instanța națională dispune de puterea discreționară de a refuza acordarea unor măsuri, în condițiile în care constată că dreptul național nu a pus în aplicare un anumit aspect al unei directive a Uniunii Europene (UE) și, în cazul în care instanța dispune de această putere discreționară, care sunt elementele adecvate care ar trebui să fie luate în considerare în ceea ce privește puterea discreționară și/sau instanța națională este îndreptățită să ia în considerare aceleași elemente pe care le-ar lua în considerare dacă ar examina o încălcare a dreptului național?
- 2) Principiul efectului direct al dreptului Uniunii ar fi încălcat dacă instanța națională ar refuza acordarea unor măsuri în speță, ca urmare a intrării în vigoare a articolului 7 din Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 (care urmează să fie aplicat de la 28 ianuarie 2022), în pofida faptului că instanța națională a stabilit că dreptul național nu a pus în aplicare obligația prevăzută la articolul 61 alineatul (1), la articolul 58 alineatul (4) și la articolul 59 alineatul (3) din Directiva 2001/82/CE, respectiv obligația ca ambalajul și eticheta produselor medicamentoase veterinare să fie prezentate în limbile oficiale ale statului membru, mai precis, în Irlanda, atât în limba irlandeză, cât și în limba engleză?

[OR 5]

Situația de fapt

- 1 Reclamantul este un vorbitor nativ de limbă irlandeză din Galway Gaeltacht. El vorbește limba irlandeză acasă și la locul de muncă și își desfășoară toate activitățile oficiale în limba irlandeză, în măsura în care există resurse disponibile în acest sens. El are un câine de companie și, prin urmare, îi sunt necesare produse medicamentoase veterinare. Nemulțumirea sa a fost determinată de faptul că informațiile care însoțeau produsele medicamentoase veterinare erau redactate exclusiv în limba engleză, iar nu în ambele limbi oficiale ale statului, și anume în limbile irlandeză și engleză. În opinia sa, aceasta constituia o încălcare a prevederilor Directivei 2001/82/CE, încălcare permisă în temeiul dreptului statului membru (instrumentele statutare IS 144/2007 și IS 786/2007).
- 2 În urma unui schimb de scrisori între părți, reclamantul a sesizat Înalta Curte a Irlandei la 14 noiembrie 2016 cu o cerere prin care a solicitat autorizarea de a exercita un control jurisdicțional privind netranspunerea corectă a directivei de către ministru cu privire la regimul lingvistic prevăzut de aceasta. Cererea i-a fost admisă, iar Înalta Curte a Irlandei a examinat cauza la 24 iulie și la 25 iulie 2018.
- 3 Reclamantul a solicitat următoarele măsuri, ca urmare a netranspunerii corecte a directivei de către ministru și de către stat:
 1. *O declarație potrivit căreia Regulamentele Comunităților Europene (medicamente de uz veterinar) 2007-2014 adoptate de primul pârât nu transpun corect sau deloc titlul V din Directiva 2001/82/CE (cu modificările ulterioare) (denumită în continuare „directiva”), mai precis articolele 58-61 din aceasta.*
 2. *O declarație potrivit căreia dreptul irlandez trebuie să garanteze ca informațiile corespunzătoare care figurează pe prospectul însoțitor și pe ambalajele respective prevăzute la titlul V articolele 58-61 din directivă să fie redactate în limbile oficiale ale statului, respectiv atât în irlandeză, cât și în engleză, ale produselor medicamentoase veterinare introduse pe piață în statul respectiv.*

[OR 6]

3. *O declarație potrivit căreia primul, al doilea și al treilea pârât trebuie să modifice legislația statului pentru a reflecta titlul V articolele 58-61 din directivă, în special pentru ca dreptul național să prevadă că informațiile corespunzătoare de pe prospectele și pe ambalajele prevăzute la articolele 61-58 din directivă trebuie să fie redactate în ambele limbi oficiale ale statului, cu alte cuvinte, atât în limba irlandeză, cât și în limba engleză, pentru produsele medicamentoase veterinare introduse pe piață în statul respectiv, ambele versiuni lingvistice având aceeași dimensiune a*

caracterelor, acordându-se în mod clar prioritate versiunii în limba irlandeză, din moment ce este o limbă națională și prima limbă oficială.

Directiva 2001/82/CE

- 4 Articolul 61 alineatul (1) din directivă (cu modificările ulterioare), în măsura în care privește prezenta cauză (nu există încă o versiune oficială în limba irlandeză), prevede următoarele:

„Includerea unui prospect însoțitor în ambalajul medicamentelor veterinare este obligatorie, cu excepția cazului în care toate informațiile prevăzute de prezentul articol pot fi prezentate pe ambalajul direct și pe ambalajul exterior. Statele membre iau toate măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că prospectul însoțitor are legătură exclusiv cu medicamentul veterinar împreună cu care este ambalat. Prospectul însoțitor este scris în termeni inteligibili pentru publicul larg și în limba sau limbile oficiale ale statului membru unde se introduce pe piață medicamentul.”

(sublinierea noastră)

Datele care trebuie să fie menționate pe prospect sunt enumerate la articolul 61 alineatul (2) literele (a)-(i).

- 5 Articolul 58 alineatul (4) din directivă, din titlul „Etichetare și prospect”, prevede:

[OR 7]

„Datele menționate la alineatul (1) litera (f)-(l) trebuie să apară pe ambalajul exterior și pe recipientul produselor medicamentoase în limba sau limbile țării în care acestea sunt introduse pe piață.”

Datele prevăzute la alineatul (1) literele (f)-(l) menționat mai sus privesc instrucțiunile destinate consumatorilor, și anume proprietarilor de animale, cum este reclamantul în speță.

- 6 Articolul 59 alineatul (3) prevede următoarele:

„Datele menționate la alineatul (1) a treia și a șasea liniuță apar pe ambalajul exterior și pe ambalajul direct al medicamentelor în limba sau limbile țării unde sunt introduse pe piață.”

Cu privire la presupusa transpunere în dreptul național

- 7 Deși, ca urmare a adoptării directivei, au fost elaborate numeroase instrumente de statutare, transpunerea, în ceea ce privește regimul lingvistic aplicabil ambalajului, care se află la originea plângerii în speță, se regăsește în instrumentele de statutare 144/2007 și 786/2007. Potrivit instrumentelor de statutare 144/2007 și 786/2007,

datele necesare pot fi redactate în limba irlandeză sau în limba engleză, ceea ce este greșit, în opinia reclamantului.

Cu privire la argumentele reclamantului referitoare la directivă și la instrumentele statutare

- 8 Reclamantul a arătat că instrumente statutare menționate mai sus nu au transpus corect Directiva 2001/82/CE, deoarece datele necesare pot fi redactate fie în limba irlandeză, fie în limba engleză, în loc să fie redactate în ambele limbi.

[OR 8]

- 9 Reclamantul a adus de asemenea argumente cu privire la *locus standi* ca răspuns la excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului invocată de stat. În această privință, el a susținut că partea din directivă care nu a fost transpusă a avut efect direct, având în vedere că prevederile imperative în discuție erau clare, precise și necondiționate – *Van Gend en Loos* (cauza 26/62) [EU:C:1963:1], *Van Duyn/Home Office* (cauza 41/74) [EU:C:1974:133], *Tullio Ratti* (cauza 148/78) [EU:C:1979:110] –, și a făcut referire la principiul egalității dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene și dintre vorbitorii acestora în temeiul dreptului Uniunii (articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolele 21 și 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene).

Argumentele pârâtelor în fața instanței naționale cu privire la efectele acordării măsurilor solicitate de reclamant

- 10 Pârâtele au susținut că reclamantul nu avea *locus standi*. Acestea au arătat de asemenea că instanța ar trebui să examineze problema într-un context mult mai larg, întrucât ar putea avea consecințe semnificative asupra întregului sector agricol, asupra economiei în ansamblu și chiar asupra sănătății umane și animale. Ele au arătat că instanța ar trebui să aprecieze dacă este rezonabil să acorde măsurile solicitate, ținând seama de importanța crucială a asigurării disponibilității unei game și a unei aprovizionări adecvate cu medicamente veterinare în zona respectivă.
- 11 Pârâtele au susținut că sectoarele agroalimentar și agroindustrial, de importanță critică, care sunt surse vitale de venituri, trebuie protejate și dezvoltate. Mijloacele de subzistență ale sute de mii de oameni și ale familiilor acestora depind de sectoarele respective. Sănătatea animalelor este foarte importantă pentru supraviețuirea acestor industrii. Fermierii, crescătorii de animale și medicii veterinari trebuie să aibă acces la cea mai variată gamă posibilă de medicamente pentru animale, produse și distribuite în conformitate cu standardele europene aplicabile. În această privință, Irlanda **[OR 9]**, ca stat, se bazează pe furnizarea continuă de medicamente pentru animale de către marile societăți medicale veterinare pe piața irlandeză, care este o piață de importanță minoră din punctul lor de vedere. Dacă acești mari furnizori ar fi obligați să furnizeze prospecte cu

informații și ambalaje atât în limba irlandeză, cât și în limba engleză, ar fi foarte probabil ca mulți dintre ei să se retragă cu totul de pe piața irlandeză.

- 12 Aceștia au arătat că ambalarea și etichetarea generează partea cea mai mare a cheltuielilor administrative legate de punerea în vânzare a produselor medicinale veterinare pe piețele naționale. Acest lucru a fost demonstrat într-o evaluare extensivă a impactului realizată de Comisia Europeană cu mai mulți ani în urmă. Prin această evaluare a impactului s-a constatat că cheltuielile cu ambalarea și cu etichetarea se ridicau la 34 % din cheltuielile administrative legate de introducerea pe o piață multinațională a unui produs. Prin comparație, de exemplu, numai 17 % din costuri erau legate de cererile de autorizație de comercializare și 13 % pentru reînnoirea autorizațiilor de comercializare.
- 13 Țările mici precum Irlanda nu ar trebui să fie dezavantajate în raport cu țările monolingve și cu alte piețe mari din cauza obligației de a furniza prospecte cu informații, ambalaje și etichete în mai multe limbi pentru produsele medicamentoase veterinare utilizate pe o singură piață. Se subînțelege că orice material pus la dispoziție în limba irlandeză nu poate fi utilizat în altă țară. Totuși, evaluarea impactului menționată mai sus a lăsat să se înțeleagă că costurile și obligația furnizării de ambalaje și de prospecte cu informații multilingve pot determina întreprinderile să decidă să nu își comercializeze produsele pe anumite piețe naționale. Există, așadar, un risc real ca obligația de a furniza astfel de materiale în limba irlandeză să conducă la o reducere semnificativă, poate chiar foarte semnificativă, a gamei de medicamente pentru animale disponibile în Irlanda. Acest lucru ar putea avea un impact devastator asupra sectorului agricol și asupra altor sectoare, de exemplu asupra sectorului cabalinelor din Irlanda, precum și asupra economiei în ansamblul său.

[OR 10]

Cu privire la decizia instanței naționale referitoare la pretinsa netranspunere corectă a Directivei 2001/82/CE

- 14 La 26 iulie 2019, instanța națională a statuat că reclamantul avea *locus standi* deoarece prevederile imperative în cauză erau clare, precise și necondiționate și că reclamantul putea invoca, așadar, directiva împotriva pârâtelor [*omissis*]. Instanța a constatat de asemenea că Irlanda nu a transpus corect directiva în dreptul național în ceea ce privește regimul lingvistic. Înalta Curte a Irlandei a statuat, la 26 iulie 2019, că dreptul național (SI 144/2007 și SI 786/2007) încalcă directiva prin faptul că permite furnizarea informațiilor în discuție de pe ambalaj numai în limba engleză, în locul ambelor limbi oficiale din Irlanda, și anume limba irlandeză și limba engleză.
- 15 Instanța națională a arătat, însă, de asemenea, că Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (UE) 2019/6 din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE ulterior examinării prezentei acțiuni de către instanța națională. Articolul 160 din acest

nou regulament („Intrarea în vigoare și aplicarea”) prevede că regulamentul nu se va aplica înainte de 28 ianuarie 2022. Instanța de trimitere a constatat că în noul regulament există prevederi noi privind regimul lingvistic și că, la momentul intrării în vigoare a acestuia, se va putea permite ca informațiile de pe ambalaj să fie redactate numai în limba engleză. Articolul 7 din noul regulament prevede următoarele:

„Regimul lingvistic

(1) *Limba sau limbile folosite pentru rezumatul caracteristicilor produsului și pentru informațiile care figurează pe etichetă și pe prospect sunt, cu excepția cazului în care statul membru stabilește altfel, o limbă sau limbile oficiale ale statului membru în care produsul medicinal veterinar este pus la dispoziție pe piață.*

(2) *Produsele medicinale veterinare pot fi etichetate în mai multe limbi.”*

[sublinierea noastră]

[OR 11]

- 16 Prin urmare, instanța și-a pus întrebarea dacă este util să acorde măsurile solicitate având în vedere această viitoare schimbare și, în ipoteza în care acest lucru ar fi considerat inutil, dacă instanța națională poate decide să nu acorde măsurile solicitate, deși Irlanda încalcă dreptului Uniunii. Instanța națională a solicitat părților să îi prezinte observații scrise și pledoarii cu privire la aspectul dacă o instanță națională are sau nu puterea discreționară de a acorda măsuri în procedura controlului jurisdicțional atunci când această instanță decide că a existat o încălcare a unei directive și, în cazul în care are această putere discreționară, cu privire la elementele adecvate care trebuie luate în considerare în raport cu această putere discreționară și/sau la aspectul dacă instanța națională este îndreptățită să ia în considerare aceleași elemente pe care le-ar lua în considerare dacă ar examina o încălcare a dreptului național.
- 17 La 16 octombrie 2019 a avut loc o ședință în care s-a dezbătut acest aspect, iar instanța de trimitere a solicitat observații suplimentare asupra necesității de a se adresa Curții de Justiție a Uniunii Europene o cerere de decizie preliminară cu privire la acest aspect.

Argumente aduse în fața instanței naționale referitoare la puterea discreționară de a refuza acordarea unor măsuri

Argumentele reclamantului referitoare la puterea discreționară de a refuza acordarea unor măsuri

- 18 Reclamantul a arătat că supremația dreptului Uniunii asupra dreptului național al statelor membre constituie un principiu de drept și că, în cazul unui conflict de

legi, dreptul național trebuie să fie înlocuit de dreptul Uniunii (Hotărârea *Costa/ENEL*, 6/64, [EU:C:1964:66]). Reclamantul a arătat că dreptul Uniunii prevede în prezent că informațiile de pe ambalajul în cauză al produselor medicamentoase veterinare trebuie să fie redactate atât în limba irlandeză, cât și în limba engleză și că reclamantul are dreptul să invoce dreptul respectiv începând din prezent până la 27 ianuarie 2022 și să își exercite drepturile care decurg din acesta. Reclamantul a arătat [OR 12] că nimeni (nici instanțele) nu are în Irlanda puterea de a-i refuza acest drept.

- 19 În ceea ce privește literași spiritul tratatelor la care s-a referit Curtea de Justiție în Hotărârea *Costa* (citată anterior), reclamantul a susținut că instanța trebuia să țină seama de dispozițiile tratatului în materie de drepturi lingvistice și de egalitate (articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolele 21 și 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene). În ceea ce privește supremația dreptului Uniunii, reclamantul a făcut referire la Hotărârea *Simmenthal* (cauza 106/77, [EU:C:1978:49]) și la obligația de a nu aplica orice dispoziție sau practică națională, dacă este contrară dreptului Uniunii (punctele 21-23).
- 20 Reclamantul a arătat că trebuie să beneficieze de o cale de atac jurisdicțională eficientă atunci când se încalcă un drept prevăzut de dreptul Uniunii (Hotărârea *Comisia/Belgia*, C-249/88, [EU:C:1991:121]); articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană; articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene].
- 21 Reclamantul a invocat principiul efectului direct (Hotărârea *Van Gend en Loos*, 26/62, [EU:C:1963:1] și Hotărârea *Costa/ENEL*, 6/64, [EU:C:1964:66]), arătând că instanțele naționale sunt obligate să înlăture orice parte a dreptului național sau orice practică a unei instanțe naționale care ar aduce atingere sau ar întârzia exercitarea drepturilor conferite de dreptul Uniunii [Hotărârea *Simmenthal*, punctele 17, 18, 21-23 și 26, Hotărârea *R (Factortame Ltd)/Secretary of State for Transport*, [1990], C-213/89, [EU:C:1990:257], punctul 20].
- 22 Reclamantul a arătat că ar fi incompatibil cu principiile efectului direct și supremației dreptului Uniunii să i se refuze dreptul la protecție efectivă și la o cale de atac eficientă în fața instanței naționale, chiar dacă doar temporar.

[OR 13]

- 23 Reclamantul a arătat că avea dreptul să beneficieze de regimul actual atât timp cât acesta este în vigoare și că niciun element din dosar nu permitea să se stabilească faptul că o hotărâre judecătorească obligatorie ar fi lipsită de efect util, chiar dacă s-ar lua în considerare întârzierea pe care ar determina-o reproiectarea ambalajului.
- 24 Reclamantul a arătat că avea dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă (articolul 47 din cartă) în temeiul principiului statului de drept, al principiului efectului direct și al supremației dreptului Uniunii și că avea dreptul să i se acorde măsurile adecvate *ex debito justitiae*.

- 25 În plus, reclamantul a arătat că exista puterea discreționară de a acorda sau nu măsuri în alte împrejurări în procedurile de control jurisdicțional în conformitate cu dreptul irlandez, dar că dreptul Uniunii nu permite o asemenea putere discreționară, ca urmare a efectului direct al dreptului Uniunii în discuție, a obligației instanței naționale de a se conforma supremației dreptului Uniunii și de a-l aplica, oferindu-i reclamantului o protecție jurisdicțională efectivă (în conformitate cu articolul 47 din cartă) și în conformitate cu principiul statului de drept.

Argumentele prezentate de pârâte referitoare la puterea discreționară de a refuza acordarea unor măsuri

- 26 Pârătele au recunoscut că, în temeiul dreptului național, un reclamant care contestă cu succes decizia unei autorități publice prin exercitarea controlului jurisdicțional are în mod normal dreptul să i se acorde măsuri, însă susțin că nu este vorba despre un drept absolut și că instanța poate întotdeauna să ia în considerare orice element care ar putea împiedica acordarea unor măsuri și, în cele din urmă, să refuze acordarea acestor măsuri.

[OR 14]

- 27 Există, în dreptul irlandez, motive consacrate de mult timp pentru care instanțele pot exercita această putere dacă decid în acest sens, dar pot de asemenea, dacă doresc, să decidă în sens contrar. Aceste motive includ diferiți factori, cum ar fi: (1) întârzierea nejustificată în formularea acțiunii sau (2) neintroducerea altor căi de atac mai adecvate, cum ar fi un recurs sau (3) lipsa de sinceritate a reclamantului sau (4) faptul că reclamantul nu a acționat cu bună-credință sau (5) prejudiciul adus terților și (6) cazul în care acordarea unor măsuri nu ar avea niciun scop util.
- 28 Pârătele au explicat principalele motive pentru care s-ar fi justificat, în opinia lor, refuzul acordării unor măsuri în prezenta procedură, dacă aceasta ar fi guvernată numai de dreptul irlandez.
- 29 În primul rând, ele au arătat că prezenta cauză nu are legătură cu vreo o condamnare penală sau cu orice altă decizie care i-ar aduce prejudicii reclamantului și care ar afecta negativ reputația sau renumele acestuia sau care i-ar drepturile personale fundamentale. În consecință, în opinia lor, niciunul dintre motivele tradiționale pentru acordarea unor măsuri *ex debito justitiae* nu este prezente în cauză.
- 30 În al doilea rând, aceștia au arătat că se admite în general că acordarea unor măsuri poate fi refuzată atunci când este lipsită de utilitate sau nu prezintă niciun interes practic pentru reclamant. În speță, ar putea exista unele avantaje dacă reclamantului i-ar fi acordate măsurile solicitate, însă acestea ar fi de valoare foarte mică, ca urmare a intrării în vigoare a Regulamentului (UE) 2019/6 din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a

Directivei 2001/82/CE și **[OR 15]** a înlăturării cerinței ca textul de pe ambalajul produselor să fie redactat în ambele limbi oficiale.

- 31 Pârâtele au susținut că era clar că este necesară o perioadă tranzitorie pentru a se permite tuturor părților interesate să se pregătească pentru a respecta obligația ca etichetele și ambalajele să fie inscripționate în ambele limbi oficiale. Acordarea măsurilor ar trebui să fie refuzată dacă ar avea avantaje practice reduse pentru reclamant (chiar dacă ar exista unele mici avantaje), în special dacă acordarea unor asemenea măsuri ar determina un risc real și substanțial de prejudiciu grav pentru numeroase alte persoane sau pentru publicul larg.
- 32 În al treilea rând, ar fi foarte probabil în speță, dacă măsurile ar fi acordate, ca terții să fie afectați în mod serios. Pe baza declarațiilor prezentate în instanță, dacă furnizorii și distribuitorii de produse medicamentoase veterinare ar decide să se retragă de pe piața irlandeză din cauza obligației de a imprima textul prospectelor și al ambalajelor în ambele limbi oficiale, este evident că acest lucru ar avea consecințe grave pentru sănătatea animalelor, precum și consecințe economice, ceea ce ar dăuna multor persoane. Pârâtele au atras atenția asupra deciziei Comisiei Europene de a elabora noul regulament în urma unei vaste consultări, în cursul căreia Comisia a constatat existența unei nevoi cruciale de flexibilitate sporită în ceea ce privește regimul lingvistic al ambalării și al etichetării produselor medicamentoase veterinare. În analiza Comisiei se arată următoarele:

Cheltuielile cele mai mari sunt legate de ambalare și de etichetare. Conform cerințelor aplicabile, textul trebuie redactat în toate limbile oficiale ale țării în care produsul urmează să fie introdus pe piață.

[OR 16]

- 33 Pârâtele au arătat că noile evoluții referitoare la Regulamentului (UE) 2019/6 demonstrează în mod clar legitimitatea preocupărilor serioase exprimate de pârâte în ceea ce privește eforturile depuse pentru furnizarea de informații și de ambalaje pentru medicamentele pentru animale atât în limba irlandeză cât și în limba engleză.
- 34 În consecință, potrivit pârâtelor, există factori sau împrejurări relevante care trebuie luate în considerare în prezenta cauză. Un ordin prin care se impune furnizorilor să traducă rezumatul tehnic important al caracteristicilor produsului pentru o gamă semnificativă de substanțe chimice și să inscripționeze ambalajele în cauză atât în limba irlandeză, cât și în limba engleză ar putea determina furnizorii să se retragă de pe piața irlandeză și nu este exagerat să se afirme că aceasta ar produce consecințe economice și sociale devastatoare, precum și consecințe devastatoare pentru bunăstarea animalelor. Ca urmare a acestui risc evident, ele au arătat că, în speță, interesul public și necesitatea de a se asigura că cea mai largă gamă de produse medicamentoase veterinare continuă să fie furnizată publicului din Irlanda prevalează în mare măsură față de orice argument

care ar putea fi adus în favoarea adoptării unor măsuri în favoarea reclamantului, ca persoană fizică.

- 35 Pârâtele au susținut că nu există o jurisprudență irlandeză cu privire la acest aspect în particular dar că problema a fost ridicată în mai multe cauze în Regatul Unit, inclusiv în hotărârea Supreme Court of the United Kingdom (Curtea Supremă a Regatului Unit) în cauza *Walton/The Scottish Ministers*, [2012], UKSC 44, în care se statuează (de către Lord Carnwath, punctele 133 și 140) următoarele:

133. Prin urmare, sub rezerva unor eventuale principii superioare care emană de la autoritățile europene, considerăm că, chiar dacă (contrar a ceea ce pare a fi efectul legii) încălcarea Directivei SEA ar constitui un motiv de contestație în temeiul [OR 17] procedurii prevăzute de Legea din 1984, instanța ar păstra o putere discreționară de a refuza acordarea unor măsuri pentru motive similare celor prevăzute de dreptul intern.

140. În consecință, în pofida susținerilor domnului Mure, nu aș fi dispus să admit fără alte argumente că, în contextul juridic și factual al prezentei cauze, factorii care guvernează exercitarea puterii discreționare a instanței sunt afectați în mod substanțial de sursa europeană a regimului privind evaluarea de mediu.

- 36 Pârâtele au arătat că nu doresc să sugereze că un stat membru nu ar trebui să fie diligent în aplicarea și în respectarea dreptului Uniunii sau că principiul protecției jurisdicționale efective trebuie să fie încălcat în vreun mod. Cu toate acestea, pot exista ocazii, susceptibile să apară numai rareori, în care există factori sau circumstanțe atenuante în legătură cu interesul general și cu protecția drepturilor celorlalți membri ai publicului, care ar justifica refuzul instanței de a acorda măsurile solicitate. Ele au arătat că prezenta cauză intră în domeniul de aplicare al acestei excepții, că instanța poate refuza să acorde măsurile solicitate și că ar trebui să procedeze în acest fel.

Decizia Înaltei Curți a Irlandei de a sesiza Curtea cu o cerere de decizie preliminară în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

- 37 După examinarea observațiilor cu privire la trimiterea preliminară și după ascultarea părților în ședința de la 24 octombrie 2019, Înalta Curte a decis să adreseze Curții, în temeiul articolului [OR 18] 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrebările enunțate mai sus. Potrivit Înaltei Curți, dacă o instanță națională dispune de puterea discreționară de a refuza acordarea unor măsuri, în condițiile în care instanța respectivă a decis că dreptul național nu a respectat obligația de a pune la dispoziție ambalajul și eticheta produselor veterinare în ambele limbi oficiale, în conformitate cu articolul 61 alineatul (1), cu articolul 58 alineatul (4) și cu articolului 59 alineatul (3) din Directiva 2001/82/CE, ea ar trebui să își exercite puterea discreționară și să refuze să acorde măsurile solicitate în această cauză, în lumina criteriilor invocate de pârâte, dar

instanța dorește să verifice că acest lucru nu ar aduce atingere principiului efectului direct sau principiului protecției jurisdicționale efective.

ANEXE

1. Registrul actelor de procedură
2. Ordonanța de trimitere, datată și autentificată de grefa Înaltei Curți la 24 ianuarie 2020

Data: 20.1.2020

[ANEXĂ – ordonanța de trimitere][*omissis*]

[*omissis*]

DOCUMENT DE LUCRU